

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 459

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 iulie 2009

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
27.	— Hotărâre privind prelungirea mandatului președintelui și al celorlalți membri ai Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune	2	
28.	— Hotărâre pentru modificarea componenței nominale a Comisiei speciale comune pentru dezbateră în fond, în procedură de urgență, a Codului penal, a Codului de procedură penală, a Codului civil și a Codului de procedură civilă	2-3	
29.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 21/2009 privind constituirea unor grupuri parlamentare de prietenie	3	
30.	— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 4/2009 pentru aprobarea componenței nominale a Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989	3	
31.	— Hotărâre privind constituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea pachetului de legi privind securitatea națională	4	
DECRETE			
1.119.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	5	
1.120.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea unui colonel din Serviciul Român de Informații și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	5	
1.121.	— Decret privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Telecomunicații Speciale și trecerea acestuia în rezervă cu noul grad	6	
1.122.	— Decret privind numirea unui membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială	6	
1.123.	— Decret privind numirea unui membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială	7	
1.124.	— Decret privind numirea unui membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială	7	
1.125.	— Decret privind numirea unui membru în Consiliul director al Fondului Român de Dezvoltare Socială	7	
DECIZIILE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 760 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor	8-9		
Decizia nr. 761 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) și (3), art. 25 alin. (2) teza întâi, art. 52—55 și art. 56 alin. (1) lit. f), alin. (3) și (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	10-12		
Decizia nr. 766 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 204 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	12-14		
Decizia nr. 775 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6), art. 211 alin. (1) teza întâi, art. 213 alin. (2) și (4), art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (1) și (4) și art. 259			
		alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale art. 2, 3, 5, 6, 7, 9 și 17 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617 din 13 august 2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) teza a doua și art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale art. 2, 6 și 7 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 221 din 4 noiembrie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate	15-18
		Decizia nr. 780 din 12 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 8, art. 31 și art. 47 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	18-20
		Decizia nr. 803 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	21-22
		Decizia nr. 811 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2, alin. 5 ¹ și alin. 6 din Codul de procedură penală	22-23
		Decizia nr. 812 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și alin. 4 din Codul penal	23-24
		Decizia nr. 814 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 ¹ din Codul penal	24-25
		Decizia nr. 819 din 26 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România	25-26
		Decizia nr. 827 din 26 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și (3) și art. 31 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	27-28
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
756.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, pentru finanțarea unor măsuri de implementare a Planului național de intervenție în pandemie de gripă		29
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
809.	— Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Instrucțiunilor privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Ministerului Sănătății		29-31
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
11.	— Regulament pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2007 privind limitarea riscului de credit la creditele destinate persoanelor fizice		32

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE**privind prelungirea mandatului președintelui și al celorlalți membri ai Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune****Parlamentul României** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Mandatul președintelui și al celorlalți membri ai Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, se prelungește până la data de 31 decembrie 2009.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 29 iunie 2009, cu respectarea prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, și ale art. 19 alin. (1) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările ulterioare.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 29 iunie 2009.
Nr. 27.

ANEXĂ**COMPONENȚA NOMINALĂ****a Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune**

Maria Țoghină — președinte
Bogdan Ghiu — membru titular
Mitzura Domnica Arghezi — membru titular
Mirela Ioana Fugaru — membru titular
Andrei Alexandru — membru titular
Dan Constantin Preda — membru titular
Ágoston Hugó — membru titular
Miomir Todorov — membru titular
Bogdana Balmuș — membru titular
Răzvan Dumitrescu — membru titular
Adrian Valentin Moise — membru titular

Cosmin Gabriel Păcuraru — membru supleant
Gabriel Ioan Iencek — membru supleant
Mihaela Alexandra Cristea — membru supleant
Romeo Cătălin Crețu — membru supleant
Lucian Aurel Purcăreanu — membru supleant
Sebesi Karen Attila — membru supleant
Aurel Storin — membru supleant
Vlad Velcu — membru supleant
Aurelia Daniela Ciobanu — membru supleant
Adrian Doroș — membru supleant

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRĂRE**pentru modificarea componenței nominale a Comisiei speciale comune pentru dezbateră în fond, în procedură de urgență, a Codului penal, a Codului de procedură penală, a Codului civil și a Codului de procedură civilă****Parlamentul României** adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Componența nominală a Comisiei speciale comune pentru dezbateră în fond, în procedură de urgență, a Codului penal, a Codului de procedură penală, a Codului civil și a Codului de procedură civilă, prevăzută în anexa la Hotărârea

Parlamentului României nr. 9/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 12 martie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Mircea Grosaru, membru al Grupului parlamentar al minorităților naționale, o înlocuiește, în calitate de membru, pe doamna deputat Liana Dumitrescu.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 29 iunie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

IOAN OLTEAN

București, 29 iunie 2009.
Nr. 28.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ALEXANDRU PEREȘ

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 21/2009 privind constituirea unor grupuri parlamentare de prietenie

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă următoarele modificări în componența nominală a unor grupuri parlamentare de prietenie, constituite prin Hotărârea Parlamentului României nr. 21/2009 privind constituirea unor grupuri parlamentare de prietenie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 19 martie 2009, cu modificările ulterioare:

1. **Grupul parlamentar de prietenie cu Regatul Arabiei Saudite**

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 29 iunie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

IOAN OLTEAN

București, 29 iunie 2009.
Nr. 29.

Doamna deputat Ileana Cristina Dumitrache, aparținând Grupului parlamentar al Alianței politice P.S.D.+P.C., îl înlocuiește, în calitate de membru, pe domnul deputat Marian Ghiveciu.

2. **Grupul parlamentar de prietenie cu Republica Ungară**

Domnul deputat Marian Ghiveciu, aparținând Grupului parlamentar al Alianței politice P.S.D.+P.C., o înlocuiește, în calitate de membru, pe doamna deputat Ileana Cristina Dumitrache.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ALEXANDRU PEREȘ

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Parlamentului României nr. 4/2009 pentru aprobarea componenței nominale a Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Componența nominală a Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989, prevăzută în anexa la Hotărârea Parlamentului României nr. 4/2009 pentru aprobarea componenței nominale a Comisiei parlamentare a revoluționarilor din decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 11 februarie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul senator Laurențiu Florian Coca, aparținând Grupului parlamentar al PSD+PC, se desemnează, în calitate de membru, în locul domnului senator Gheorghe Marcu;

— domnul deputat Daniel-Stamate Budurescu, aparținând Grupului parlamentar al PNL, se desemnează, în calitate de membru, în locul devenit vacant prin demisia domnului deputat Gheorghe-Eugen Nicolăescu.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 29 iunie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

IOAN OLTEAN

București, 29 iunie 2009.
Nr. 30.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ALEXANDRU PEREȘ

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind constituirea Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea pachetului de legi privind securitatea națională

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constituie Comisia comună specială a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea pachetului de legi privind securitatea națională, denumită în continuare *Comisie*.

Art. 2. — (1) Comisia se compune din 15 membri.

(2) Comisia este condusă de un birou alcătuit din președinte, un vicepreședinte și 2 secretari.

(3) Componența nominală a Comisiei și a biroului său este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(4) Convocarea ședințelor Comisiei se face cu cel puțin 3 zile înainte de către președinte sau, în lipsa acestuia, de către vicepreședintele care îl înlocuiește.

Art. 3. — (1) În interesul desfășurării lucrărilor, Comisia poate invita să participe la dezbateri specialiști și reprezentanți ai autorităților din domeniul securității naționale, din domeniul academic și ai societății civile.

(2) Votul în Comisie este deschis.

(3) Lucrările Comisiei se înregistrează și se steno-dactilografiază.

Art. 4. — Comisia va elabora pachetul de legi privind securitatea națională în termen de 18 luni de la publicarea prezentei hotărâri.

Art. 5. — Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului vor dispune măsurile necesare pentru asigurarea activității Comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 29 iunie 2009, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 29 iunie 2009.
Nr. 31.

ANEXĂ

COMPONENȚA

Comisiei comune speciale a Camerei Deputaților și Senatului pentru elaborarea pachetului de legi privind securitatea națională

1. Domnul deputat Florin-Cezar Preda — Grupul parlamentar al PD-L

2. Domnul deputat Costică Canacheu — Grupul parlamentar al PD-L

3. Domnul senator Vasile Blaga — Grupul parlamentar al PD-L

4. Domnul senator Mircea-Marius Baniias — Grupul parlamentar al PD-L

5. Domnul senator Vasile Nistor — Grupul parlamentar al PD-L

6. Domnul deputat Viorel Hrebenciuc — Grupul parlamentar al PSD + PC

7. Domnul deputat Petru Gabriel Vlase — Grupul parlamentar al PSD + PC

8. Domnul deputat Ion Stan — Grupul parlamentar al PSD + PC

9. Domnul deputat Marian-Florin Săniuță — Grupul parlamentar al PSD + PC

10. Domnul senator Cătălin Voicu — Grupul parlamentar al PSD + PC

11. Domnul senator Teodor Viorel Meleșcanu — Grupul parlamentar al PNL

12. Domnul senator Cristian David — Grupul parlamentar al PNL

13. Domnul deputat Adrian-George Scutaru — Grupul parlamentar al PNL

14. Domnul senator Verestóy Attila — Grupul parlamentar al UDMR

15. Domnul deputat Nicolae Mircovici — Grupul parlamentar al minorităților naționale

Biroul Comisiei

Președinte — domnul deputat Florin-Cezar Preda

Vicepreședinte — domnul deputat Ion Stan

Secretar — domnul senator Cristian David

Secretar — domnul senator Verestóy Attila

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cristian Preda se eliberează din funcția de consilier prezidențial la Departamentul de educație și cercetare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iunie 2009.
Nr. 1.119.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general de brigadă cu o stea
unui colonel din Serviciul Român de Informații și trecerea
acestuia în rezervă cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului Român de Informații și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 69/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului colonel Butu *Ion* Costel i se acordă gradul de general de brigadă cu o stea și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 iunie 2009.
Nr. 1.120.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind înaintarea în gradul de general-maior cu două stele
a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul
de Telecomunicații Speciale și trecerea acestuia în rezervă
cu noul grad**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, cu modificările ulterioare, având în vedere propunerea directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 73/2009,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul general de brigadă cu o stea Lăzărean *Nicolai Dan-Florin* se înaintează în gradul de general-maior cu două stele și trece în rezervă cu noul grad.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 30 iunie 2009.
Nr. 1.121.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui membru în Consiliul director
al Fondului Român de Dezvoltare Socială**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 13 lit. c) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Monica Motoacă se numește în calitate de membru al Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, pentru un mandat de 4 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iunie 2009.
Nr. 1.122.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui membru în Consiliul director
al Fondului Român de Dezvoltare Socială**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 13 lit. c) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Sorin Ioniță se numește în calitate de membru al Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, pentru un mandat de 4 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iunie 2009.
Nr. 1.123.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui membru în Consiliul director
al Fondului Român de Dezvoltare Socială**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 13 lit. c) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Mihaela Beatrice Lambriu se numește în calitate de membru al Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, pentru un mandat de 4 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iunie 2009.
Nr. 1.124.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui membru în Consiliul director
al Fondului Român de Dezvoltare Socială**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 13 lit. c) și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Iustina Macovei se numește în calitate de membru al Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, pentru un mandat de 4 ani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 30 iunie 2009.
Nr. 1.125.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 760**

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, excepție ridicată de Nicolae-Ciprian Feticu în Dosarul nr. 3.527/62/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că, atunci când a prevăzut acordarea sporului lunar de 30% din salariul de bază pentru polițiștii care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului Ministerului Administrației și Internelor, legiuitorul a avut în vedere specificul activității desfășurate de aceasta, astfel că diferența de tratament juridic este justificată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.527/62/2008, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Ciprian Feticu cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 652/CA din 1 octombrie 2008, pronunțată de Tribunalul Brașov — Secția comercială și de contencios administrativ în Dosarul nr. 3.527/62/2008, având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici statuari.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este discriminatoriu, întrucât acordă un spor de 30% din salariul de bază lunar doar pentru polițiștii care desfășoară activități de prevenire și combatere a corupției în rândul personalului Ministerului Administrației și Internelor, iar nu și pentru ceilalți polițiști, ca organe de cercetare penală ale poliției judiciare din

cadru Ministerului Administrației și Internelor, în general, și, în special, polițiștii delegați la DIICOT. În acest sens, arată că polițiștii din cadrul Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor nu au o specializare ori pregătire suplimentară. De asemenea, selecționarea, pregătirea, acordarea gradelor profesionale, încadrarea în categorii și grade profesionale, drepturile, îndatoririle polițiștilor, recompensele, răspunderea juridică și sancțiunile aplicate acestora, precum și întreruperea sau încetarea raporturilor de serviciu sunt reglementate la fel pentru toți polițiștii. Activitatea de cercetare penală desfășurată de către polițiști, indiferent de structura din care fac parte, se efectuează sub supravegherea și controlul procurorului, potrivit art. 216 din Codul de procedură penală, iar dispozițiile acestuia sunt obligatorii pentru organele de cercetare penală ale poliției, potrivit art. 219 din Codul de procedură penală. Salarizarea tuturor polițiștilor este supusă aceluiași act normativ. Aceeași situație este și în ceea ce privește organizarea și structura ierarhică. În plus, arată că toți polițiștii din cadrul Ministerului Administrației și Internelor sunt supuși aceluiași condiții de muncă, uzură psihică și fizică. Prin urmare, consideră că nu este admisibil și moral să se folosească concomitent două sisteme de salarizare. De asemenea, arată că nu poate fi credibilă explicația că acest spor constituie un spor de asigurare a incoruptibilității personalului Direcției generale anticorupție, pentru că incoruptibilitatea trebuie asigurată pentru toți polițiștii în condiții de egalitate de salariu pentru muncă egală.

Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât sporul prevăzut de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 se acordă în considerarea atribuțiilor specifice avute în vedere, iar situațiile diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că, pe fond, excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât polițiștii care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului Ministerului Administrației și Internelor se află într-o situație diferită, prin natura și specificul atribuțiilor îndeplinite, față de celelalte categorii de polițiști. Observând însă că aspectele invocate de autorul excepției nu privesc veritabile probleme de neconstituționalitate, ci lipsa din conținutul textului de lege criticat a unor reglementări în sensul dorit de autorul excepției, precum și faptul că solicită, în realitate, modificarea textului de lege, consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 este neconstituțional, întrucât desfășurarea de către polițiști a activității de prevenire și combatere a corupției nu reprezintă un criteriu obiectiv și rațional

pentru a justifica tratamentul juridic diferențiat constând în acordarea unui spor de 30%.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 6 septembrie 2005, și aprobată cu modificări prin Legea nr. 383/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.159 din 21 decembrie 2005.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 3: „*La articolul 21 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 353/2003, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:*

«(1¹) *Polițiștii care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului Ministerului Administrației și Internelor beneficiază de un spor lunar de 30% din salariul de bază.»*”

Autorul excepției consideră că textul de lege criticat este contrar următoarelor prevederi: art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind interzicerea discriminării, art. 7 și art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care se referă la egalitatea tuturor oamenilor în drepturi și protecția egală a legii, precum și la un salariu egal pentru muncă egală, art. 7 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, prin care se consacră un salariu egal și o remunerație egală pentru o muncă de valoare egală, art. 4 din Carta socială europeană revizuită, care garantează dreptul la o salarizare

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, excepție ridicată de Nicolae-Ciprian Feticu în Dosarul nr. 3.527/62/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

echitabilă, și prevederilor Directivei 200/EC/78 privind crearea cadrului general în favoarea tratamentului egal privind ocuparea forței de muncă și condițiile de angajare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat acordă, pentru o categorie socioprofesională limitată, respectiv polițiștii care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului Ministerului Administrației și Internelor, un spor lunar de 30% din salariul de bază. Autorul excepției consideră că temeiurile acordării acestui spor nu justifică limitarea sa doar la categoria de persoane menționată și este de părere că de acesta ar trebui să beneficieze toți polițiștii în vederea asigurării incoruptibilității lor.

Față de acestea, Curtea constată că art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 introduce un nou alineat la art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003. Articolul 21 face parte din secțiunea a 2-a ultimului act normativ menționat care reglementează indemnizațiile, sporurile, premiile, primele și alte drepturi bănești ale polițiștilor. Astfel, alături de alte drepturi bănești, precum sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare, pentru activități care solicită o încordare psihică foarte ridicată sau care se desfășoară în condiții deosebite de muncă, este prevăzut și sporul la care se referă textul de lege criticat, acesta acordându-se tocmai în considerarea specificului activității de prevenire și combatere a corupției chiar în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, activitate care presupune însăși verificarea celor care, la rândul lor, sunt chemați să protejeze respectarea legii. Prin urmare, motivația acordării acestor sporuri nu are în vedere doar necesitatea de a asigura incoruptibilitatea polițiștilor, așa cum sugerează autorul excepției, ci are un cadru mai larg.

Desigur, se ridică întrebarea dacă anumite activități desfășurate de polițiștii care nu se încadrează în ipoteza prevăzută de textul de lege criticat nu prezintă totuși caracteristici comparabile care ar justifica acordarea sporului menționat. Art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 răspunde acestei întrebări, prevăzând că „*Dispozițiile legale prin care sunt stabilite sporuri pentru condiții periculoase sau vătămătoare, pentru activități care solicită o încordare psihică foarte ridicată sau care se desfășoară în condiții deosebite de muncă, pentru condiții grele de muncă, pentru activitatea desfășurată în schimb de noapte, precum și alte reglementări se aplică și polițiștilor care se află în situații similare, cu avizul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale. Normele de aplicare se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.*”

Pentru aceste motive, Curtea apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 761

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) și (3), art. 25 alin. (2) teza întâi, art. 52—55 și art. 56 alin. (1) lit. f), alin. (3) și (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) și (3), art. 25 alin. (2) teza întâi, art. 52—55 și art. 56 alin. (1) lit. f), alin. (3) și (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Constantin Câmpan în Dosarul nr. 3.121/314/2008 al Judecătoriei Suceava.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției. Lipsește partea Asociația de proprietari nr. 25 din Suceava, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că art. 24 alin. (1) și (3) și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 sunt neconstituționale în raport cu art. 44 alin. (1) din Constituție. Astfel, consideră că administrarea și gestionarea proprietății comune nu poate fi asigurată adecvat în condițiile în care hotărârile adunării generale pot fi luate cu majoritatea membrilor prezenți la reconvocarea adunării generale, care reprezintă, în general, un număr mic, nesemnificativ de proprietari. De asemenea, arată că prevederile art. 52—55 și art. 56 alin. (1) lit. f), alin. (3) și (4) din Legea nr. 230/2007 sunt contrare art. 40 din Constituție. Astfel, în măsura în care un act de voință liber exprimată al membrilor asociației proprietarilor este supus imixtiunii administrației publice locale, este compromis chiar dreptul de asociere pentru că modul de organizare și funcționare a asociației trebuie supus doar legii și organelor de conducere ale asociației.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, considerând că textele de lege criticate nu aduc atingere dreptului de proprietate ori dreptului la asociere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.121/314/2008, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) și (3), art. 25 alin. (2) teza întâi, art. 52—55 și art. 56 alin. (1) lit. f), alin. (3) și (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.** Excepția a fost ridicată de Constantin Câmpan cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect cererea de anulare a unui act al Asociației de proprietari nr. 25 din Suceava.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 24 alin. (1) și (3) și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 sunt contrare art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât proprietatea privată nu este garantată în condițiile în care deciziile privind proprietatea comună pot fi luate de un număr nereprezentativ de membri ai asociației, constând în majoritatea celor prezenți la adunarea generală a proprietarilor. De asemenea, consideră că sunt neconstituționale și prevederile art. 52—55 și art. 56 alin. (1) lit. f), alin. (3) și (4) din Legea nr. 230/2007, întrucât imixtiunea autorităților publice în ceea ce privește îndrumarea persoanelor fizice, proprietare de imobile, în sensul asocierii, precum și implicarea autorităților în activitatea asociațiilor de proprietari prin atestarea administratorilor acestora și prin controlul efectuat asupra modului de gestionare a bugetului asociațiilor este de natură să aducă atingere dreptului de proprietate și dreptului de liberă asociere.

Judecătoria Suceava consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că eventualele limitări privind exercitarea dreptului de proprietate, generate de incidența unor măsuri adoptate de adunarea generală a asociației de proprietari, fără unanimitatea voturilor membrilor acesteia, sunt justificate de necesitatea asigurării posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil. Mai mult decât atât, instituirea unei eventuale obligații de adoptare a hotărârilor adunării generale cu votul unui număr mai mare de proprietari decât majoritatea celor prezenți ar fi de natură să împietzeze într-o măsură semnificativă activitatea asociațiilor, afectând, implicit, și modul de exercitare a dreptului de proprietate asupra imobilelor din blocurile de locuință. De asemenea, consideră că, deși intervenția autorităților administrației publice în activitatea asociațiilor de proprietari poate fi considerată ca fiind de natură a releva o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate de către membrii asociațiilor, aceasta este de natură a proteja acest drept prin exercitarea controlului cu privire la legalitatea funcționării asociațiilor, precum și cu privire la certificarea competenței profesionale a administratorilor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, arată că dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție garantează dreptul de proprietate privată, dar prevede, în același timp, că limitele și conținutul acestui drept „sunt stabilite de lege”. Rezultă că limitele aduse dreptului de proprietate asupra părților destinate folosirii în comun de către toți proprietarii dintr-o clădire cu mai multe locuințe sau a dreptului de proprietate se justifică constituțional prin asigurarea posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil. De asemenea, arată că nu se aduce nicio încălcare dreptului la asociere, intervenția autorităților

administrative locale având doar rolul de a asigura un sprijin specializat activității asociațiilor de proprietari.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, amintind în acest sens că, potrivit dispozițiilor constituționale, limitele și conținutul dreptului de proprietate privată sunt stabilite prin lege. În acest context, limitele aduse dreptului de proprietate prin art. 24 alin. (1) și (3) și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 sunt justificate prin necesitatea asigurării posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil. De asemenea, consideră că nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea dreptului la asociere, art. 52—55 din Legea nr. 230/2007 prevăzând doar sprijinul autorităților administrative locale pentru o bună desfășurare a activității asociațiilor de proprietari, în condițiile prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 alin. (1) și (3), art. 25 alin. (2) teza întâi, art. 52—55 și art. 56 alin. (1) lit. f), alin. (3) și (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 24 alin. (1) și (3): „(1) *Adunarea generală poate adopta hotărâri, dacă majoritatea proprietarilor membri ai asociației de proprietari (jumătate plus unu) sunt prezenți personal sau prin reprezentant legal. [...]*”

(3) *La adunarea generală reconvoată, dacă există dovada că toți membrii asociației de proprietari au fost convocați, hotărârile pot fi adoptate, indiferent de numărul membrilor prezenți, prin votul majorității acestora.”;*

— Art. 25 alin. (2) teza întâi: „(2) *Hotărârile adunărilor generale vor fi luate cu votul majorității membrilor asociației de proprietari prezenți la adunarea generală convocată sau reconvoată, după caz. [...]*”;

— Art. 52: „(1) *Consiliile locale ale municipiilor, orașelor, comunelor și ale sectoarelor municipiului București sprijină activitatea asociațiilor de proprietari pentru realizarea scopurilor și sarcinilor ce le revin, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.*”

(2) *Consiliile locale organizează în cadrul aparatului propriu un compartiment specializat în sprijinirea și îndrumarea asociațiilor de proprietari.”;*

— Art. 53: „(1) *Compartimentele specializate înființate în cadrul autorității publice locale îndrumă și sprijină proprietarii pentru a se constitui în asociații de proprietari.*”

(2) *Consiliile locale ale municipiilor, orașelor, comunelor și ale sectoarelor municipiului București îndrumă și sprijină asociațiile de proprietari pentru îndeplinirea obligațiilor locale ce le revin asupra proprietății comune.”;*

— Art. 54: „(1) *Persoanele fizice care au calitatea de administrator de imobile sunt atestate de către primar, la propunerea compartimentelor specializate din cadrul autorității*

administrativei publice locale, în baza unei hotărâri a consiliului local.”

(2) *Atestatul are drept scop certificarea calităților profesionale ale persoanelor care doresc să practice activitatea de administrare a imobilelor la asociațiile de proprietari.”;*

— Art. 55: „*Consiliile locale, cu sprijinul aparatului propriu al consiliilor județene, respectiv al Consiliului General al Municipiului București, exercită controlul asupra activității financiar-contabile din cadrul asociațiilor de proprietari, din oficiu ori la solicitarea unuia sau mai multor membri ai asociației de proprietari.”;*

— Art. 56: „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte: [...]*

f) *neaplicarea sau nerespectarea prevederilor prezentei legi de către funcționarii publici și personalul angajat al autorităților publice locale și centrale, inclusiv personalul regiilor ori al societăților furnizoare de servicii publice de utilități, dacă fapta nu a fost comisă în astfel de împrejurări încât să constituie infracțiune. [...]*

(3) *Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)—e) se aplică persoanelor fizice constatate vinovate, iar cea prevăzută la alin. (1) lit. f) funcționarilor publici sau personalului angajat al autorităților publice, inclusiv personalului regiilor ori societăților furnizoare de servicii de utilități publice.*

(4) *Constatarea contravențiilor prevăzute de prezenta lege, făcută la sesizarea oricărei persoane interesate, precum și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare se fac de către persoanele împuternicite de Inspectoratul de Stat în Construcții și de Ministerul Internelor și Reformei Administrative, de primari sau de împuterniciții acestora.”*

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare art. 40 și 44 din Constituție, referitoare la dreptul la asociere și dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate a textelor de lege referitoare la cvorumul și majoritatea necesară pentru a lua hotărâri în cadrul asociațiilor de proprietari, Curtea constată că acestea sunt în perfect acord cu prevederile constituționale care garantează dreptul de proprietate. Astfel, art. 24 alin. (1) și (3) și art. 25 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 nu împiedică pe niciun proprietar să participe ori să își exprime votul cu privire la hotărârile adunării. În același timp, în acord cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, „*conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”, textele de lege criticate permit ca hotărârile asociației să fie luate cu majoritate, iar nu cu unanimitate, iar în cazul neîntrunirii cvorumului necesar la o primă convocare, adunarea să se poată reconvoacă și să ia hotărâri cu majoritatea numărului membrilor prezenți. Aceste măsuri sunt necesare tocmai pentru a asigura posibilitatea efectivă a asociației de proprietari de a-și realiza rolul în ceea ce privește administrarea și gestionarea proprietății comune, activitate ce ar fi mult îngreunată dacă adoptarea hotărârilor asociației ar putea fi blocată prin simpla opoziție a unui număr minoritar de membri.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 52—56 din Legea nr. 230/2007, Curtea constată că atribuțiile autorităților locale, așa cum sunt prevăzute de textele de lege criticate, au în vedere îndrumarea și sprijinirea asociațiilor de proprietari, verificarea întrunirii condițiilor legale de către persoanele care au calitatea de administrator al acestor asociații și controlul financiar-contabil al activității asociației de proprietari. Niciuna dintre aceste atribuții nu reprezintă o restrângere a dreptului de proprietate ori a dreptului de asociere, ci, dimpotrivă, urmăresc susținerea desfășurării activității asociațiilor de proprietari cu respectarea prevederilor legale și tind la protejarea fondurilor asociației prin controlul financiar-contabil exercitat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) și (3), art. 25 alin. (2) teza întâi, art. 52—55 și art. 56 alin. (1) lit. f), alin. (3) și (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Constantin Câmpan în Dosarul nr. 3.121/314/2008 al Judecătoriei Suceava.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 766 din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 204 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 și ale art. 204 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cam&Cam” — S.R.L. din Năvodari în Dosarul nr. 9.841/212/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.841/212/2007, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 și ale art. 204 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Cam&Cam” — S.R.L. din Năvodari cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 2.861 din

18 februarie 2008, pronunțată de Judecătoria Constanța în Dosarul nr. 9.841/212/2007.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt contrare art. 44 alin. (2) teza întâi și alin. (8) din Constituție, întrucât, în măsura în care poate fi dovedită proveniența licită a unor mărfuri, constatarea contravenției pentru temeiurile indicate de textele de lege puse în discuție și aplicarea sancțiunilor apar ca o restrângere a dreptului de proprietate. De asemenea, consideră că se contravine și prevederilor art. 57 din Constituție, sens în care arată că dispozițiile de lege criticate înfrâng posibilitatea unei persoane de a se bucura de un bun achiziționat, fiind prezumat că trebuie să obțină date arbitrar stabilite, chiar dacă sunt anumite date concrete de identificare pentru aceste bunuri. În sfârșit, susține că sunt înfrânate și prevederile constituționale care consacră libertatea comerțului.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că aplicarea și executarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv măsura confiscării unor bunuri, nu încalcă dispozițiile constituționale privind ocrotirea proprietății private, întrucât dreptul de proprietate trebuie să fie exercitat în condițiile prevăzute de lege. De asemenea, consideră că nu se aduce nicio restrângere libertății activității economice. În ceea ce privește art. 57 din Constituție, arată că acesta nu este incident în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 220 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora:

„(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) deținerea de produse accizabile în afara regimului suspensiv, care nu au fost introduse în sistemul de accizare conform titlului VII din Codul fiscal;

b) neanunțarea autorității fiscale competente, în termenul legal, despre modificările aduse datelor inițiale avute în vedere la eliberarea autorizației;

c) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false;

d) nerespectarea programului de lucru al antrepozitului fiscal de producție de alcool etilic și de distilate, așa cum a fost aprobat de autoritatea fiscală competentă;

e) practicarea, de către producători sau de către importatori, de prețuri de vânzare mai mici decât costurile ocazionate de producerea sau importul produselor accizabile vândute, la care se adaugă acciza și taxa pe valoarea adăugată;

f) neînscrierea distinctă în facturi a valorii accizelor sau a impozitului la țigăi și gazele naturale din producția internă, în cazurile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal;

g) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute de titlul VII din Codul fiscal;

h) neefectuarea, prin unități bancare, a decontărilor între furnizori și cumpărători, ca persoane juridice, de produse accizabile;

i) amplasarea mijloacelor de măsurare a producției și a concentrației de alcool și distilate în alte locuri decât cele prevăzute expres în titlul VIII din Codul fiscal sau deteriorarea sigiliilor aplicate de către supraveghetorul fiscal și nesesizarea organului fiscal în cazul deteriorării lor;

j) nesolicitarea desemnării supraveghetorului fiscal în vederea desigilării cisternelor sau recipientelor în care se transportă alcoolul și distilatele în vrac;

k) transportul de produse accizabile care nu sunt însoțite de documentul administrativ de însoțire a mărfii — DAI — prevăzut la titlul VII din Codul fiscal sau pentru care documentul este completat cu date incorecte ori incomplete referitoare la cantitate, cod NC sau mijlocul de transport, precum și transportul de produse accizabile efectuat prin cisterne ori recipiente care nu poartă sigiliile supraveghetorului fiscal ori au sigiliile deteriorate;

l) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizați pentru producție de alcool etilic;

m) comercializarea în vrac, pe piața internă, a alcoolului sanitar;

n) circulația și comercializarea în vrac a alcoolului etilic rafinat și a distilatelor în alte scopuri decât cele expres prevăzute în titlul VIII din Codul fiscal;

o) neevidențierea corectă în registrul special a cantităților de alcool și distilate importate în vrac;

p) neevidențierea la organele fiscale teritoriale a situațiilor privind modul de valorificare a alcoolului și distilatelor;

q) nesolicitarea organului fiscal teritorial în vederea desigilării instalațiilor de fabricație, precum și neevidențierea în registrul destinat acestui scop a informațiilor privind capacitățile reale de distilare, data și ora sigilării și desigilării cazanelor sau a celorlalte instalații de fabricație a țuicii și a rachiurilor de fructe;

r) comercializarea, la prețuri mai mari decât prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate, a produselor pentru care s-au stabilit astfel de prețuri;

s) comercializarea produselor ce nu se regăsesc în listele cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul declarate de către operatorii economici producători și importatori;

ș) refuzul operatorilor economici producători de țigăre de a prelua și de a distruge, în condițiile prevăzute de lege, cantitățile de produse din tutun confiscate;

t) folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate;

ț) comercializarea în vrac și utilizarea ca materie primă, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, a alcoolului etilic și a distilatelor cu concentrația alcoolică sub 96,0% în volum;

u) desfășurarea activităților de distribuție și comercializare angro a băuturilor alcoolice și produselor din tutun fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 244¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare;

v) comercializarea, prin pompele stațiilor de distribuție, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor și motorinelor auto, precum și a petrolului lampant, care corespund standardelor naționale de calitate;

x) funcționarea instalațiilor de producere alcool etilic și de distilate, fără program aprobat;

y) comercializarea produselor accizabile într-un antrepozit fiscal în perioada în care autorizația a fost suspendată, revocată sau anulată, fără acordul autorității fiscale competente pentru valorificarea stocurilor de produse, acordat în condițiile prevăzute de lege, precum și nerespectarea prevederilor art. 178 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei, precum și cu:

a) confiscarea produselor, iar în situația în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), c), k), l), m), n), v), x) și y);

b) confiscarea cisternelor, recipientelor și a mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor accizabile, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. k);

c) oprirea activității de comercializare a produselor accizabile pe o perioadă de 1—3 luni, în cazul comercianților în sistem angro sau cu amănuntul, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. c), m), u) și v);

d) oprirea activității de producție a produselor accizabile prin sigilarea instalației, în cazul producătorilor, pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d), i), l), n) și x).

(2¹) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) *netransmiterea în termenul legal a documentului administrativ de însoțire a mărfii către autoritatea fiscală competentă, la momentul expedierii produselor accizabile în regim suspensiv;*

b) *primirea produselor accizabile fără prezentarea documentului administrativ de însoțire a mărfii la destinație, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel.*

(3) *Autoritatea fiscală competentă suspendă, la propunerea organului de control, autorizația de antrepozit fiscal pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d), i), m), n), t) și x).*

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și prevederile art. 204 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții potrivit cărora: „(1) *Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.*

(2) *Dimensiunea și elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin norme.*

(3) *Antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie sau sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.*

(4) *Produsele accizabile marcate cu timbre, banderole deteriorate sau altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) vor fi considerate ca nemarcate.*”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art. 44 alin. (2) teza întâi și alin. (8) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private și la confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții, art. 57 referitor la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților, art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) și art. 45 prin care se consacră libertatea economică și se instituie obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că argumentele formulate de autorul excepției pornesc de la premisa că posibilitatea de a proba proveniența licită a unor bunuri ar trebui să ducă la o exercitare neîngrădită a dreptului de proprietate asupra acelor bunuri și orice

restrângere, inclusiv prin prevederea unor obligații „arbitrar stabilite”, așa cum este obligația de a marca produsele, și a unor sancțiuni corelative este neconstituțională.

Or, Curtea observă că această concepție care tinde să absolutizeze dreptul de proprietate nu se circumscrie cadrului constituțional invocat de însuși autorul excepției. Astfel, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, „*conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege*”. Prin urmare, legiuitorul este în drept ca, în considerarea unor situații deosebite avute în vedere, să reglementeze condițiile concrete ale exercitării dreptului de proprietate.

În situația textelor de lege criticate, se prevăd condiții suplimentare pentru deținerea și comercializarea bunurilor care se încadrează în categoria produselor accizabile sau care sunt implicate în procesul de producție al acestora, condiții ce răspund necesității îndeplinirii unor obligații de ordin fiscal. Așa fiind, neîndeplinirea acestor condiții atrage cu titlu de consecință și caracterul ilicit al deținerii și comercializării acestora, fapt ce justifică aplicarea sancțiunilor prevăzute de art. 220 din Codul de procedură fiscală.

În mod similar, desfășurarea activității economice nu poate să se desfășoare decât cu respectarea condițiilor prevăzute de lege, astfel că sancționarea abaterilor de la prevederile legale nu poate primi semnificația unei restrângeri nejustificate a acestei activități.

În sfârșit, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 57 din Constituție, Curtea apreciază că, prin conținutul reglementării sale, acesta nu are nicio incidență în cauză.

De altfel, Curtea constată că aspecte asemănătoare celor invocate în prezenta cauză au mai fost supuse controlului de constituționalitate, putând fi amintite în acest sens Decizia nr. 835 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, și Decizia nr. 1.045 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 7 ianuarie 2008.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 204 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cam&Cam” — S.R.L. din Năvodari în Dosarul nr. 9.841/212/2007 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 775

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6), art. 211 alin. (1) teza întâi, art. 213 alin. (2) și (4), art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (1) și (4) și art. 259 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale art. 2, 3, 5, 6, 7, 9 și 17 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617 din 13 august 2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) teza a doua și art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale art. 2, 6 și 7 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 221 din 4 noiembrie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6), art. 211 alin. (1) teza întâi, art. 213 alin. (2) și (4), art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (1) și (4) și art. 259 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale art. 2, 3, 5, 6, 7, 9 și 17 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617 din 13 august 2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) teza a doua și art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale art. 2, 6 și 7 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 221 din 4 noiembrie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Ovidiu Ioan Ștef în Dosarul nr. 4.063/221/2008 al Judecătoriei Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de autorul excepției, prin care solicită acordarea unui nou termen în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public, învederând Curții faptul că Încheierea de sesizare este din data de 5 ianuarie 2009, consideră că autorul excepției a beneficiat de un termen suficient pentru a-și asigura apărarea și solicită respingerea cererii.

Curtea, deliberând, respinge cererea de acordare a unui nou termen, având în vedere termenul suficient scurs între data sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate și termenul de judecată stabilit în fața instanței de contencios constituțional.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată în ceea ce privește dispozițiile din Legea nr. 95/2006, arătând că aceste texte de lege nu împiedică constituirea unor sisteme private de asigurări de sănătate, așa cum susține autorul excepției. În ceea ce privește restul textelor de lege criticate ca fiind neconstituționale, pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu se poate pronunța decât asupra constituționalității prevederilor dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, or aceste texte de lege sunt fie abrogate, fie fac parte din alte acte normative decât legile sau ordonanțele.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.063/221/2008, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6), art. 211 alin. (1) teza întâi, art. 213 alin. (2) și (4), art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (1) și (4) și art. 259 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, ale art. 2, 3, 5, 6, 7, 9 și 17 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617 din 13 august 2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum**

și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) teza a doua și art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale art. 2, 6 și 7 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 221 din 4 noiembrie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate. Excepția a fost ridicată de Ovidiu Ioan Ștef cu prilejul soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6), art. 211 alin. (1) teza întâi, art. 213 alin. (2) și (4), art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (1) și (4) și art. 259 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 sunt contrare prevederilor art. 53, 56 și 135 din Constituție. Astfel, consideră că se instituie un monopol al statului în domeniul asigurărilor de sănătate, ceea ce nu se subordonează principiului economiei de piață de tip concurențial. De asemenea, arată că asigurările de sănătate obligatorii nu se încadrează în cazurile excepționale prevăzute de Constituție care permit restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, respectiv libertatea comerțului. În plus, obligarea cetățenilor la plata contribuției pentru asigurările publice de sănătate nu este justificată atât timp cât există și alte pârghii și surse pentru finanțarea acestora și mai ales în condițiile în care cetățeanul beneficiază de o asigurare de sănătate privată. În același timp, nu este justificată această plată nici din perspectiva angajatorului, dacă acesta și-a îndeplinit cu fonduri proprii obligațiile privind controlul periodic, cele privind aplicarea măsurilor de igienă, dezinsecție, dezinsecție și deratizare, precum și cele privind vaccinarea și profilaxia specifică impusă de riscurile de la locul de muncă. Având în vedere că dispozițiile legale criticate au fost preluate în normele de aplicare a Legii nr. 95/2006, autorul excepției consideră că sunt neconstituționale și prevederile art. 2, 3, 5, 6, 7, 9 și 17 din anexa nr. 1 la Ordinul nr. 617 din 13 august 2007, emis de către președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări sociale. De asemenea, pentru motive identice, consideră că sunt neconstituționale și prevederile art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) teza a doua și art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150 din 31 octombrie 2002, cât și prevederile art. 2, 6 și 7 din anexa nr. 1 la Ordinul nr. 221 din 4 noiembrie 2005, emis de președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate.

Judecătoria Deva consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorul acesteia propune, în realitate, o altă

interpretare a textelor de lege criticate, în sensul pe care îl dorește, ceea ce, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 excedează competenței Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6), art. 211 alin. (1) teza întâi, art. 213 alin. (2) și (4), art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (1) și (4) și art. 259 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6): „(3) *Asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar, iar obiectivele menționate la alin. (2) se realizează pe baza următoarelor principii:[...]*”

e) *participarea obligatorie la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate; [...]*

(6) *Asigurarea voluntară de sănătate nu exclude obligația de a plăti contribuția pentru asigurarea socială de sănătate.”;*

— Art. 211 alin. (1) teza întâi: „(1) *Sunt asigurați, potrivit prezentei legi, toți cetățenii români cu domiciliul în țară, precum și cetățenii străini și apatrizii care au solicitat și obținut prelungirea dreptului de ședere temporară sau au domiciliul în România și fac dovada plății contribuției la fond, în condițiile prezentei legi. [...]*”;

— Art. 213 alin. (2) și (4): „(2) *Sunt asigurate persoanele aflate în una dintre următoarele situații, pe durata acesteia, cu plata contribuției din alte surse, în condițiile prezentei legi:*

a) *abrogat;*

b) *se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, acordat în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale;*

c) *se află în concediu pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani;*

d) *execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv;*

e) *persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj;*

f) *sunt returnate sau expulzate ori sunt victime ale traficului de persoane și se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identității;*

g) *persoanele care fac parte dintr-o familie care are dreptul la ajutor social, potrivit Legii nr. 416/2001, cu modificările și completările ulterioare;*

h) pensionarii, pentru veniturile din pensii până la limita supusă impozitului pe venit;

i) persoanele care se află în executarea măsurilor prevăzute la art. 105, 113, 114 din Codul penal; persoanele care se află în perioada de amânare sau întrerupere a executării pedepsei privative de libertate, dacă nu au venituri;

j) personalul monahal al cultelor recunoscute, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte surse, pe baza listelor nominale comunicate trimestrial Casei Naționale de Asigurări de Sănătate de către Ministerul Culturii și Cultelor, la propunerea unităților centrale de cult.[...]

(4) Categoriile de persoane care nu sunt prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația să se asigure în condițiile art. 211 și să plătească contribuția la asigurările sociale de sănătate în condițiile prezentei legi.”;

— Art. 257 alin. (1): „(1) Persoana asigurată are obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările de sănătate, cu excepția persoanelor prevăzute la art. 213 alin. (1).”;

— Art. 258 alin. (1) și (4): „(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații au obligația să calculeze și să vireze la fond o contribuție de 7% asupra fondului de salarii, datorată pentru asigurarea sănătății personalului din unitatea respectivă.[...]

(4) Pentru perioada în care angajatorii suportă indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă, aceștia au obligația de a plăti contribuția de 7% raportată la fondul de salarii, pentru salariații aflați în această situație.”;

— Art. 259 alin. (1) și (2): „(1) Pentru beneficiarii indemnizației de șomaj contribuția se calculează și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi.

(2) Pentru pensionari contribuția datorată de aceștia se aplică numai la veniturile din pensiile care depășesc limita supusă impozitului pe venit, se calculează pentru diferența între cuantumul pensiei și această limită și se virează odată cu plata drepturilor bănești asupra cărora se calculează de către cei care efectuează plata acestor drepturi.”

De asemenea, obiect al excepției îl constituie și prevederile art. 2, 3, 5, 6, 7, 9 și 17 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617 din 13 august 2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 24 septembrie 2007, prevederile art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) teza a doua și art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 20 noiembrie 2002 și abrogată prin Legea nr. 95/2006, precum și prevederile art. 2, 6 și 7 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 221 din 4 noiembrie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.064 din 28 noiembrie 2005 și abrogat prin Ordinul nr. 617 din 13 august 2007 al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 56 privind contribuțiile financiare și art. 135 referitor la economie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, în ceea ce privește dispozițiile art. 2, 3, 5, 6, 7, 9 și 17 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617/2007, ale art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) teza a doua și art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 și ale art. 2, 6 și 7 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 221/2005, Curtea constată că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, obiect al excepției de neconstituționalitate îl pot constitui doar dispozițiile „dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare”. Așa fiind, dispozițiile unui ordin al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate ori prevederile unei ordonanțe de urgență care nu mai este în vigoare nu pot fi supuse controlului de neconstituționalitate, astfel că excepția de neconstituționalitate a acestor texte de lege este inadmisibilă.

În continuare, analizând critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6), art. 211 alin. (1) teza întâi, art. 213 alin. (2) și (4), art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (1) și (4) și art. 259 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției se îndreaptă împotriva obligației de a contribui la sistemul public de asigurări sociale de sănătate, susținându-se că astfel se instituie un monopol al statului în domeniul asigurărilor de sănătate, ceea ce aduce atingere liberei concurențe și libertății comerțului. De asemenea, autorul excepției consideră că, în condițiile contribuției la un sistem de asigurări de sănătate privat, obligația contribuției la sistemul public nu se mai încadrează în limitele unei juste așezări a sarcinilor fiscale.

Față de acestea, Curtea reține că astfel de critici privind obligația contribuției la sistemul de asigurări sociale de sănătate au mai fost formulate cu privire la dispozițiile Legii nr. 95/2006, Curtea reținând prin decizii precum Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, că obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu ce stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Ca urmare, aceste dispoziții de lege reprezintă, de fapt, o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

În lumina acestor considerente, este evident că obligația contribuției la sistemul de asigurări sociale de sănătate nu poate dobândi semnificația unei așezări in juste a sarcinilor fiscale atât timp cât, pe de o parte, instituirea acestei obligații are o justificare constituțională, iar, pe de altă parte, ea se aplică tuturor persoanelor prevăzute de norma de lege, fără privilegii ori discriminări.

În același timp, Curtea apreciază că nu poate fi reținută nici critica de neconstituționalitate raportată la art. 135 din Constituție de vreme ce însăși Legea nr. 95/2006, în art. 208, consacră posibilitatea instituirii altor forme de asigurări sociale de sănătate complementare sau suplimentare față de sistemul de asigurări sociale de sănătate. Trebuie înțeles totuși că aceste forme de asigurări de sănătate nu duc la excluderea obligației de a contribui la sistemul de asigurări sociale de sănătate, tocmai în considerarea celor învederate mai sus, privind obligația statului de a asigura ocrotirea sănătății.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2, 3, 5, 6, 7, 9 și 17 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 617 din 13 august 2007 pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, ale art. 1 alin. (2) lit. d), art. 4 alin. (1) teza a doua și art. 51 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate și ale art. 2, 6 și 7 din anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 221 din 4 noiembrie 2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind contribuția de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Ovidiu Ioan Ștef în Dosarul nr. 4.063/221/2008 al Judecătorei Deva.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 208 alin. (3) lit. e) și alin. (6), art. 211 alin. (1) teza întâi, art. 213 alin. (2) și (4), art. 257 alin. (1), art. 258 alin. (1) și (4) și art. 259 alin. (1) și (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de același autor, în același dosar al Judecătorei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 780

din 12 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 8, art. 31 și art. 47 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 8, 31 și 47 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Textila Sinmatex” — S.A. din Pucioasa în Dosarul nr. 7.669/120/2007 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal — Judecătorul sindic.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.669/120/2007, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal — Judecătorul-sindic a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 8, 31 și 47 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Textila Sinmatex” — S.A. din Pucioasa în cadrul procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate creează posibilitatea introducerii fără restricții a unor cereri de deschidere a procedurii insolvenței, ceea ce determină instabilitatea economică și

eliminarea de pe piață a unor comercianți. De asemenea, consideră că se încalcă dreptul la un proces echitabil, întrucât prin instituirea unor prezumții de insolvență se creează o situație nefavorabilă debitorului care ar trebui să probeze inexistența stării de insolvență. Totodată, art. 3 pct. 6 din Legea nr. 85/2006 reprezintă un temei de drept suplimentar, nejustificat, pus la îndemâna creditorului pentru valorificarea drepturilor sale, deși acesta mai are la dispoziție și alte instrumente juridice pentru valorificarea pretențiilor sale, așa cum sunt Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 și prevederile Codului civil. În plus, competențele atribuite judecătorului-sindic au ca rezultat crearea unei instanțe extraordinare, iar existența unei singure căi de atac și interdicția ca instanța de recurs să suspende executarea hotărârii judecătorului-sindic derogă de la normele dreptului comun și încalcă accesul liber la justiție. În sfârșit, arată că dispozițiile art. 47 din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale, deoarece prin restrângerea exercițiului dreptului debitorului de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile, cât și prin indisponibilizarea acestora se încalcă principiul libertății comerțului și inviolabilitatea proprietății private.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal — Judecătorul-sindic nu a comunicat opinia sa asupra excepției de neconstituționalitate, deși aceasta i-a fost solicitată prin Adresa nr. 3.631 din 5 martie 2009 a Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă considerentele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 8, 31 și 47 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările ulterioare.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6: „1. *insolvență este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor exigibile:*

a) *insolvență este prezumată ca fiind vădită atunci când debitorul, după 30 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de unul sau mai mulți creditori; [...]*

6. *prin creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii insolvenței se înțelege creditorul a cărui creanță împotriva*

patrimoniului debitorului este certă, lichidă și exigibilă de mai mult de 30 de zile;”;

— Art. 8: „(1) *Curtea de apel va fi instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11.*

(2) *Termenul de recurs este de 10 zile de la comunicarea hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.*

(3) *Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților în recurs se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.*

(4) *Prin derogare de la prevederile art. 300 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorului-sindic nu vor putea fi suspendate de instanța de recurs.*

(5) *Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul judecării recursului împotriva următoarelor hotărâri ale judecătorului-sindic:*

a) *sentința de respingere a contestației debitorului, introdusă în temeiul art. 33 alin. (4);*

b) *sentința prin care se decide intrarea în procedura simplificată;*

c) *sentința prin care se decide intrarea în faliment, pronunțată în condițiile art. 107;*

d) *sentința de soluționare a contestației la planul de distribuire a fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, introdusă în temeiul art. 122 alin. (3).*

(6) *Pentru toate cererile de recurs formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurii se constituie un singur dosar.*

(7) *Prin derogare de la art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, judecătorul-sindic va putea să nu dispună suspendarea cauzei, în situația în care dispozițiile a căror neconstituționalitate se invocă au făcut obiectul cel puțin al unei decizii pronunțate de Curtea Constituțională.”;*

— Art. 31: „(1) *Orice creditor îndreptățit să solicite deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege împotriva unui debitor prezumat în insolvență poate introduce o cerere introductivă, în care va preciza:*

a) *cuantumul și temeiul creanței;*

b) *existența unei garanții reale, constituite de către debitor sau instituite potrivit legii;*

c) *existența unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor debitorului;*

d) *declarația privind eventuala intenție de a participa la reorganizarea debitorului, caz în care va trebui să precizeze, cel puțin la nivel de principiu, modalitatea în care înțelege să participe la reorganizare.*

(2) *Creditorul va anexa documentele justificative ale creanței și ale actelor de constituire de garanții.*

(3) *Dacă între momentul înregistrării cererii de către un creditor și cel al judecării acestei cereri sunt formulate cereri de către alți creditori împotriva aceluiași debitor, tribunalul va verifica, din oficiu, la data înregistrării, existența dosarului pe rol,*

va dispune conexarea acestora și va stabili îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) referitoare la cuantumul minim al creanțelor, în raport cu valoarea însumată a creanțelor tuturor creditorilor care au formulat cereri și cu respectarea valorii-prag prevăzute de prezenta lege.

(4) Dacă există o cerere de deschidere a procedurii insolvenței formulată de către debitor și una sau mai multe cereri formulate de creditor, nesoluționate încă, toate cererile de deschidere a procedurii se conexează la cererea formulată de debitor.

(5) Dacă s-a deschis o procedură într-un dosar, celelalte eventuale dosare aflate pe rol, cu același obiect, vor fi conexeate la același dosar.”

Art. 47: „(1) Deschiderea procedurii ridică debitorului dreptul de administrare — constând în dreptul de a-și conduce activitatea, de a-și administra bunurile din avere și de a dispune de acestea —, dacă acesta nu și-a declarat, în condițiile art. 28 alin. (1) lit. h) sau, după caz, art. 33 alin. (6), intenția de reorganizare.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute expres de lege, prevederile alin. (1) sunt aplicabile și bunurilor pe care debitorul le-ar dobândi ulterior deschiderii procedurii.

(3) Judecătorul-sindic va putea ordona ridicarea, în tot sau în parte, a dreptului de administrare al debitorului odată cu desemnarea unui administrator judiciar, indicând totodată și condiția de exercitare a conducerii debitorului de către acesta.

(4) Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept la data la care se dispune începerea falimentului.

(5) Creditorii, comitetul creditorilor ori administratorul judiciar pot oricând adresa judecătorului-sindic o cerere de a se ridica debitorului dreptul de administrare, având ca justificare pierderea continue din averea debitorului sau lipsa probabilității de realizare a unui plan rațional de activitate.

(6) Judecătorul-sindic va examina, în termen de 15 zile, cererea prevăzută la alin. (5), într-o ședință la care vor fi citați administratorul judiciar, comitetul creditorilor și administratorul special.

(7) De la data intrării în faliment, debitorul va putea desfășura doar activitățile ce sunt necesare derulării operațiunilor lichidării.”

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor și a îndatoririlor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul părților la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la garantarea dreptului de proprietate și ocrotirea proprietății private, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protejarea concurenței loiale și crearea condițiilor favorabile pentru valorificarea tuturor factorilor de producție și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași prevederi constituționale și critici identice celor formulate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 805 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 995 din 13 decembrie 2006, Curtea a respins criticile de neconstituționalitate privind încălcarea libertății economice și a dreptului de proprietate, pentru considerentele acolo menționate.

În același mod a procedat Curtea, prin considerentele Deciziei nr. 1.138 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 15 ianuarie 2008, și în ceea ce privește criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 16 și 21 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește dispozițiile art. 15 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că acestea, prin conținutul lor, nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 pct. 1 lit. a) și pct. 6, art. 8, art. 31 și art. 47 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Textila Sinmatex” —S.A. din Pucioasa în Dosarul nr. 7.669/120/2007 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal — Judecătorul sindic.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 803

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. d)
din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Vasile Pușcașu în Dosarul nr. 39/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 39/99/2009, **Tribunalul Iași — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.**

Excepția a fost ridicată de Vasile Pușcașu, reclamant în dosarul menționat.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 20 și art. 23 alin. (11) din Constituția României, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece instituie interdicția de a li se acorda autorizație de procurare a armelor letale persoanelor învinuite sau inculpate de săvârșirea anumitor fapte penale, deși, până la condamnarea lor definitivă, aceste persoane beneficiază de prezumția de nevinovăție.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor este inadmisibilă.

Guvernul a apreciat că dispozițiile legale respective instituie o măsură cu caracter temporar și preventiv ce nu este de natură să încalce prezumția de nevinovăție de care beneficiază fiecare

cetățean până la stabilirea certă a vinovăției în cadrul unui proces penal.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 30 iunie 2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 152/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 18 iulie 2008, dispoziții ce au următorul conținut: „(1) *Autorizația de procurare a armelor letale se acordă persoanelor prevăzute la art. 14 alin. (2)–(5), dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții: [...] d) nu sunt învinuite sau inculpate în cauze penale pentru fapte săvârșite cu intenție, prevăzute în Codul penal, Partea specială, titlurile I-III, titlurile X și XI și la art. 239, 264, 266—272, 279—281, 312 și 317—322, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările și completările ulterioare, de prezenta lege, precum și pentru orice alte infracțiuni săvârșite cu violență.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prevederile constituționale invocate de autorul excepției nu sunt incidente în cauză, deoarece prin textele de lege care formează obiectul excepției de neconstituționalitate nu se instituie măsuri de natură penală care să pună în discuție principiul prezumției de nevinovăție sau normele prin care se asigură libertatea individuală. Refuzul de autorizare a procurării de arme letale în condițiile stabilite de legiuitor, potrivit art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004, nu produce vreun efect asupra desfășurării procesului penal în care este implicată persoana care a solicitat autorizația și nici nu îi restrânge acesteia în vreun fel libertatea, ci reprezintă o măsură administrativă cu caracter preventiv, justificată de pericolul potențial pe care îl reprezintă deținerea de arme letale de către persoane puse sub învinuire pentru infracțiuni din categoria celor enumerate în textul de lege analizat.

În același sens Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.220 din 18 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 24 ianuarie 2008.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să atâte soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Vasile Pușcașu în Dosarul nr. 39/99/2009 al Tribunalului Iași — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 811

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2, alin. 5¹ și alin. 6 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2, alin. 5¹ și alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Matei Mihali și Asociația Composesorală Borșa în Dosarul nr. 1.378/331/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

La apelul nominal răspund autorii excepției, Matei Mihali, personal, și Asociația Composesorală Borșa, prin reprezentantul legal Gheorghe Albu, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Părțile prezente au cerut admiterea excepției de neconstituționalitate, depunând și note scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.378/331/2007, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 52 alin. 2, alin. 5¹ și alin. 6 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Matei Mihali și Asociația Composesorală Borșa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 4, 16, 21, 22 și 44 din Constituția României, deoarece judecătorii care au soluționat cauza în primă instanță au comis o gravă eroare judiciară.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 52 alin. 2, alin. 5¹ și alin. 6 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, susținerile autorilor excepției, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 2, alin. 5¹ și alin. 6 din Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții ce au următorul conținut: „*Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se*

procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere.[...]

Este inadmisibilă recuzarea judecătorului chemat să decidă asupra recuzării.

Încheierea prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, ca și aceea prin care s-a admis recuzarea, nu sunt supuse niciunei căi de atac.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici similare. Astfel, prin

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2, alin. 5¹ și alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Matei Mihali și Asociația Composesorală Borșa în Dosarul nr. 1.378/331/2007 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 812

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și alin. 4 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și alin. 4 din Codul penal, excepție ridicată de Marcel Liga în Dosarul nr. 5.063/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.063/121/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

Decizia nr. 145 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 14 martie 2008, și prin Decizia nr. 302 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 30 august 2005, Curtea a constatat că aceste dispoziții legale sunt constituționale, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față. Curtea mai reține că dispozițiile art. 22 și 44 din Constituție nu sunt incidente în cauza de față.

neconstituționalitate a prevederilor art. 215 alin. 3 și alin. 4 din Codul penal.

Excepția a fost ridicată de Marcel Liga, inculpat în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 11, 20, 45 și 135 din Constituția României, precum și ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 4 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece incriminează încălcarea unor obligații contractuale care, prin natura lor, nu pot fi supuse decât unei sancțiuni civile.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 215 alin. 3 și alin. 4 din Codul penal sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215 alin. 3 și alin. 4 din Codul penal, dispoziții ce au următorul conținut: „*Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.*”

Emiterea unui cec asupra unei instituții de credit sau unei persoane, știind că pentru valorificarea lui nu există provizia sau

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 alin. 3 și 4 din Codul penal, excepție ridicată de Marcel Liga în Dosarul nr. 5.063/121/2006 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 814

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ din Codul penal, prin raportare la prevederile art. 146 din Codul penal, excepție ridicată de Mihai Necolaiciuc în Dosarul nr. 1.500/299/2008 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Viorica Olăeru, reprezentantul legal ales, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

acoperirea necesară, precum și fapta de a retrage, după emițere, provizia, în totul sau în parte, ori de a interzice trasului de a plăti înainte de expirarea termenului de prezentare, în scopul arătat în alin. 1, dacă s-a pricinuit o pagubă posesorului cecului, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alin. 2.”

Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 173 din 4 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 21 decembrie 1999, prin Decizia nr. 215 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 7 iunie 2005, precum și prin Decizia nr. 391 din 12 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 5 august 2005, a constatat că dispozițiile legale atacate sunt constituționale, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Reprezentantul părții Viorica Olăeru solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.500/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 248¹ din Codul penal, prin raportare la prevederile art. 146 din Codul penal.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Necolaiciuc, inculpat în dosarul menționat.

Instanța de judecată și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 11, 20, 21, 23 și 73 din Constituția României, precum și ale art. 6 și 7

din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece condiționarea încadrării juridice a unei fapte penale de valoarea pagubei produse prin infracțiune încalcă dreptul la un proces echitabil și nu satisface exigențele de previzibilitate și accesibilitate ale normei de incriminare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 248¹ din Codul penal sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, concluziile reprezentantului legal al părții Viorica Olăeru, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248¹ din Codul penal, excepție ridicată de Mihai Necolaiciuc în Dosarul nr. 1.500/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 819

din 26 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Analizând excepția de neconstituționalitate așa cum a fost formulată de autorul acesteia, Curtea constată că, în realitate, aceasta se referă numai la dispozițiile art. 248¹ din Codul penal.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 248¹ din Codul penal, dispoziții ce au următorul conținut: „*Dacă faptele prevăzute în art. 246, 247 și 248 au avut consecințe deosebit de grave, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 255 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 4 aprilie 2006, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile legale atacate sunt constituționale, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 73D/2009 la Dosarul nr. 72D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 5 decembrie 2008 și 12 decembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 2.428/4/2008 și nr. 4.058/4/2008, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România.** Excepțiile au fost ridicate de Gao Jun și, respectiv, Guo Xiaodong și Guo Kailun, prin reprezentantul legal Guo Xiaodong, în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate de aceștia împotriva hotărârilor Oficiului Român pentru Imigrări de respingere a cererilor de acordare a statutului de refugiat sau a protecției subsidiare.

În motivările excepțiilor de neconstituționalitate, având un conținut similar, se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt lipsite de precizie și claritate în ceea ce privește riscul de a fi supus la tratamente sau pedepse inumane ori degradante, ca motiv de acordare a protecției subsidiare, și „permis interpretări eronate cu privire la natura și conținutul pedepselor și tratamentelor inumane ori degradante”.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale și convenționale invocate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Gao Jun în Dosarul nr. 2.428/4/2008 al Judecătoriei Sectorului 4 București și de Guo Xiaodong și Guo Kailun, prin reprezentantul legal Guo Xiaodong, în Dosarul nr. 4.058/4/2008 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, care au următorul conținut:

— Art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 — „*Protecția subsidiară:*

(1) *Protecția subsidiară se poate acorda cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive temeinice să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), și care nu poate sau, datorită acestui risc, nu dorește protecția acelei țări.*

(2) *Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege: [...]*

2. tortură, tratamente sau pedepse inumane ori degradante.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) și alin. (2) pct. 2 din Legea nr. 122/2006, prin prisma aceluiași critici ca și cele formulate în prezentul dosar și prin raportare la aceleași texte constituționale și convenționale. Dintre deciziile pronunțate de Curte, pot fi amintite Decizia nr. 863 din 10 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 6 august 2008, sau Decizia nr. 648 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 971 din 5 decembrie 2006. Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și argumentele pe care aceasta s-a bazat își păstrează valabilitatea.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 827

din 26 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și (3) și art. 31 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și (3) și art. 31 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Asociația „21 Decembrie 1989” din București, prin președintele Teodor Mărieș, precum și de Teodor Mărieș, personal, în Dosarul nr. 1.149/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal răspunde autoarea excepției, prin președinte Teodor Mărieș, precum și partea Teodor Mărieș, personal. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Având cuvântul, partea Teodor Mărieș, în nume propriu și ca reprezentant al Asociației „21 Decembrie 1989” din București, solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată, precum și judecarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a recursului împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.149/1/2008, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) și (3) și art. 31 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție invocată de recurenta Asociația „21 Decembrie 1989” din București, prin președintele Teodor Mărieș, precum și de Teodor Mărieș, personal, într-o cauză având ca obiect recursul împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 187/1999 privind

accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 3 alin. (2) și (3) și ale art. 14 teza ultimă din Legea nr. 47/1992 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin aceea că sustrag controlului instanțelor de judecată anumite acte ale unui organism politico-jurisdicțional, așa cum este Curtea Constituțională, prin aceasta fiind încălcate și dispozițiile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un recurs efectiv. Se mai susține și neconstituționalitatea prevederilor art. 31 din Legea nr. 47/1992, deoarece înlătură posibilitatea exercitării căii de atac a recursului împotriva unei decizii prin care se constată neconstituționalitatea unei legi sau a unei ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală consideră că excepția este neîntemeiată, arătând că legiuitorul are dreptul de a sustrage controlului judecătoresc hotărâri care sunt pronunțate de organe din afara sistemului instanțelor judecătorești.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, arătând că instanța de contencios constituțional este autoritatea publică ce sprijină buna funcționare a puterilor publice în cadrul raporturilor de separație, echilibru, colaborare și control reciproc, fiind independentă față de orice altă autoritate și supunându-se numai Constituției și legii sale organice. Se mai arată că legiuitorul este competent să stabilească competența și sfera atribuțiilor Curții Constituționale, iar caracterul obligatoriu al deciziilor pronunțate de această autoritate politico-jurisdicțională nu este de natură să aducă atingere vreunui text constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Referitor la obiectul excepției, Curtea constată că autorii acesteia fac referire și la neconstituționalitatea prevederilor art. 14 teza ultimă din Legea nr. 47/1992, însă, față de prevederile art. 29 alin. (4) din legea sa de organizare și funcționare, Curtea urmează să se pronunțe în limitele sesizării sale prin încheierea instanței de judecată, respectiv asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și (3) și art. 31 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

— Art. 3 alin. (2) și (3): „(2) În exercitarea atribuțiilor care îi revin Curtea Constituțională este singura în drept să hotărască asupra competenței sale.

(3) Competența Curții Constituționale, stabilită potrivit alin. (2), nu poate fi contestată de nicio autoritate publică.”;

— Art. 31: „(1) Decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare este definitivă și obligatorie.

(2) În caz de admitere a excepției, Curtea se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate prevederile menționate în sesizare.

(3) Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(4) Deciziile pronunțate în condițiile alin. (1) se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind caracterul de stat de drept, democratic și social al României și în art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Criticile de neconstituționalitate se referă, în esență, la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, care nu sunt supuse niciunei căi de atac, prin aceasta fiind încălcat, potrivit susținerilor autorilor excepției, dreptul constituțional de acces liber la justiție.

Curtea constată că aceste susțineri nu sunt întemeiate, pentru următoarele considerente:

Curtea Constituțională este o autoritate publică politico-jurisdicțională care se situează în afara sferei puterii legislative, executive sau judecătorești, rolul său fiind acela de a asigura supremația Constituției, ca Lege fundamentală a statului de drept. Este adevărat că în exercitarea acestei atribuții Curtea dispune de modalități de control jurisdicțional al supremației Constituției, asemănătoare jurisdicției unei instanțe judecătorești, procedurile prin care se realizează atribuțiile Curții au trăsăturile procedurilor judecătorești, iar în exercitarea atribuțiilor, judecătorii sunt independenți și inamovibili. Acest lucru nu are nicidecum însă semnificația exercitării funcției puterii judecătorești sau a existenței posibilității de control judiciar, exercitat de către instanțele de judecată, asupra deciziilor pronunțate de către Curtea Constituțională.

Legiuitorul este îndreptățit să reglementeze competența și atribuțiile Curții Constituționale în mod diferit de acelea ale instanțelor de judecată, fiind vorba de instituții cu natură juridică și funcții diferite, în deplin acord cu dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor legislative, executive și judecătorească.

Prin urmare, Curtea constată că nu este întemeiată susținerea autorului excepției cu privire la încălcarea dreptului de acces liber la justiție, dat fiind faptul că acest drept a fost pe deplin exercitat, prin formularea acțiunii în fața instanței judecătorești, care a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate.

Semnificația principiului constituțional al accesului liber la justiție nu se referă la apărarea unui drept, a unei libertăți sau a unui interes legitim în fața Curții Constituționale, în mod direct, ci numai în fața instanțelor judecătorești, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (1) din Constituție, realizează justiția.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) și (3) și art. 31 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Asociația „21 Decembrie 1989” din București, prin președintele Teodor Mărieș, precum și de Teodor Mărieș, personal, în Dosarul nr. 1.149/1/2008 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, pentru finanțarea unor măsuri de implementare a Planului național de intervenție în pandemia de gripă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2009, la capitolul 66.01 „Sănătate”, titlul 20 „Bunuri și servicii”, Programul național privind bolile transmisibile, cu suma de 50.000 mii lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor ocazionate de producerea de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Microbiologie

„Cantacuzino”, producător național unic, a vaccinului pandemic, achiziționarea de substanțe dezinfectante și de echipamente de protecție pentru personalul medical și populația generală.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Sănătății pe anul 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Ion Bazac
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 24 iunie 2009.
Nr. 756.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Ministerului Sănătății

Văzând Referatul de aprobare nr. IB 6.331 din 25 iunie 2009 al Direcției generale buget și credite externe, în temeiul art. 1 și 14 din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, cu modificările ulterioare, și ale prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Ministerului Sănătății, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structurile de specialitate ale Ministerului Sănătății implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ion Bazac

București, 25 iunie 2009.
Nr. 809.

INSTRUCȚIUNI

privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Ministerului Sănătății

1. Dispoziții generale

1.1. În înțelesul prezentelor instrucțiuni, este considerat *gestionar* persoana angajată în Ministerul Sănătății care are atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, folosința sau deținerea temporară a Ministerului Sănătății, indiferent de modul de dobândire și locul unde se află bunurile.

1.2. La stabilirea calității de gestionar, atribuțiile principale de serviciu, constând în primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri, trebuie luate cumulativ.

1.3. Sunt considerate *bunuri*, în înțelesul prezentelor instrucțiuni, bunurile materiale, mijloacele bănești sau orice alte valori.

1.4. Nu este considerată gestionar persoana care are ca atribuții principale de serviciu lucrări de registratură și care primește, păstrează și expediază, pe plicuri, timbre poștale.

2. Garanții

2.1. Gestionarul are obligația de a constitui o garanție în numerar.

2.2. Nu este obligată să constituie garanție în numerar persoana care înlocuiește temporar un gestionar sau persoana căreia i se încredințează o gestiune pe o perioadă de până la 60 de zile, până la numirea unui gestionar.

2.3. Cuantumul garanției în numerar și funcțiile prin a căror ocupare persoana angajată dobândește calitatea de gestionar sunt prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

2.4. Constituirea garanției se face în baza unui contract încheiat în scris.

Modelul de contract pentru constituirea garanției în numerar este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

2.5. Contractul de garanție se încheie în 3 exemplare, din care un exemplar se reține la Direcția generală pentru politici de sănătate și resurse umane, un alt exemplar se transmite Direcției generale buget și credite externe pentru a fi luat în evidență, iar al treilea exemplar se înmânează gestionarului.

2.6. Contractul de garanție se completează în cadrul Direcției generale pentru politici de sănătate și resurse umane, se semnează de ordonatorul principal de credite și se avizează de Direcția legislativă și asistență juridică.

2.7. Garanția în numerar se reține în rate lunare de 1/10 din salariul de bază lunar. Dacă din cauza altor rețineri ratele în

contul garanției în numerar nu pot fi reținute, gestionarul este obligat să le depună personal.

2.8. Garanția în numerar se depune de către Ministerul Sănătății la CEC BANK — S.A. sau la o bancă comercială, într-un cont special deschis pe seama acestuia, și este înscrisă într-un carnet de consemnare pe numele gestionarului.

Carnetul de consemnare se păstrează la casieria Ministerului Sănătății.

2.9. Pentru garanția depusă se acordă dobândă.

2.10. Garanțiile vor fi calculate periodic în funcție de schimbările intervenite la salariul de bază, modificându-se corespunzător contractul de garanție.

2.11. Completarea garanției, în urma recalculării, se face în termen de 60 de zile de la comunicarea acesteia.

2.12. Garanția constituită și dobânda aferentă pot fi ridicate de către gestionar la încetarea raportului de muncă sau ca urmare a trecerii într-o altă funcție pentru care nu se cere garanție, în situația în care acesta nu a cauzat o pagubă ori în cazul în care pagubă a fost acoperită integral.

2.13. În situația în care gestionarul a cauzat o pagubă în gestiune și aceasta nu se acoperă integral în termen de 30 de zile de la obținerea titlului executoriu definitiv, Ministerul Sănătății va reține garanția în numerar constituită în favoarea sa.

3. Evidența și modul de înregistrare în contabilitatea Ministerului Sănătății a principalelor operațiuni privind garanția constituită în numerar

3.1. Un exemplar al contractului de garanție se transmite Direcției generale buget și credite externe — compartimentul contabilitate, în vederea luării în evidență și înregistrării acestor operațiuni în contabilitatea proprie a Ministerului Sănătății.

3.2. Monografia pentru înregistrarea în contabilitate a principalelor operațiuni privind garanția gestionarilor este prevăzută în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentele instrucțiuni.

4. Dispoziții finale

4.1. Încălcarea dispozițiilor legale privind gestionarea bunurilor atrage răspunderea materială, disciplinară, penală sau civilă, după caz.

4.2. Gestionarul răspunde integral pentru pagubele pe care le provoacă în gestiunea sa.

ANEXA Nr. 1

la instrucțiuni

Cuantumul garanției în numerar și funcțiile prin a căror ocupare persoana angajată dobândește calitate de gestionar

Nr. crt.	Denumirea funcției	Cuantumul garanției	Termenul de restituire a garanției la încetarea raporturilor de muncă sau trecerea într-o funcție pentru care nu se cere garanție
1.	Casier	3 salarii de bază	Maximum 10 zile lucrătoare de la data predării gestiunii
2.	Gestionar bunuri	3 salarii de bază	Maximum 10 zile lucrătoare de la data predării gestiunii

Contract de garanție în numerar

Încheiat între Ministerul Sănătății, reprezentat prin dl, având calitatea de ordonator principal de credite, și dl/dna, având calitatea de gestionar în Ministerul Sănătății, cu locul de muncă la, domiciliat/domiciliată în, posesor/posesoare al/a actului de identitate serianr., eliberat de la data de, născut/născută în la data de, prenumele tatălui, al mamei, s-a încheiat prezentul contract de garanție în numerar privind încadrarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor Ministerului Sănătății.

Subsemnatul,, având în vedere că îndeplinesc funcția de gestionar în cadrul Ministerului Sănătății, declar că, pentru garantarea acoperirii eventualelor pagube constatate în gestiunea ce mi-a fost încredințată, constitui o garanție în numerar de lei, reprezentând contravaloarea a 3 salarii de bază.

Consimt actualizarea garanției ori de câte ori va interveni o modificare asupra salariului de bază.

Constituirea garanției se face prin rețineri lunare de 1/10 din salariul de bază.

Dacă din cauza altor rețineri ratele în contul garanției nu pot fi reținute, mă oblig a le depune în numerar la casieria unității în ziua lucrătoare următoare celei în care se face plata drepturilor salariale.

CEC BANK — S.A./Sucursala Băncii Comerciale va consemna în numele gestionarului sumele depuse drept garanție în numerar.

Am luat cunoștință că această garanție va putea fi folosită de Ministerul Sănătății pentru acoperirea oricăror pagube cauzate de mine în gestiune, atunci când acestea nu se acoperă integral în termen de o lună de la obținerea titlului executoriu definitiv.

Pentru această eventualitate, împunernicesc Ministerul Sănătății să ridice de la CEC BANK — S.A./Sucursala Băncii Comerciale în întregime sau în parte sumele consemnate în numele meu.

În situația în care sumele depuse drept garanție au fost ridicate în întregime sau în parte de Ministerul Sănătății pentru a se despăgubi, mă oblig să reîntregesc garanția în numerar în rate de 1/3 din salariu de bază.

Prezentul contract s-a încheiat în 3 exemplare.

Un exemplar i s-a înmânat dnei/dlui

Ordonator principal de credite,
.....

Gestionar,
Dna/DI

Avizat

Direcția legislativă și asistență juridică
.....

Monografie pentru înregistrarea în contabilitate a principalelor operațiuni privind garanția gestionarilor

1. Reținere garanție gestionari			
421	=	4281	
„Personal salarii datorate”			„Alte datorii în legătură cu personalul”
2. Virarea garanției reținute			
581	=	7701	
„Viramente interne”			„Finanțarea de la bugetul de stat”
3. Încasarea în contul deschis la instituția de credit			
550,03	=	581	
„Disponibil din fonduri cu destinație specială”			„Viramente interne”
4. Înregistrarea dobânzii			
550,03	=	4281	
„Disponibil din fonduri cu destinație specială”			„Alte datorii în legătură cu personalul”
5. Înregistrare plată comision administrare cont către instituția de credit			
4281	=	550,03	
„Alte datorii în legătură cu personalul”			„Disponibil din fonduri cu destinație specială”
6. Restituire garanție gestionar			
4281	=	550,03	
„Alte datorii în legătură cu personalul”			„Disponibil din fonduri cu destinație specială”
6.1. Restituire garanție gestionar prin casa în lei			
Virare sume din contul deschis la instituția de credit către casa în lei			
581	=	550,03	
„Viramente interne”			„Disponibil din fonduri cu destinație specială”
Încasare sume în casa în lei			
5311	=	581	
„Casa în lei”			„Viramente interne”
Plata sumei către gestionar			
4281	=	5311	
„Alte datorii în legătură cu personalul”			„Casa în lei”

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

REGULAMENT**pentru modificarea Regulamentului nr. 3/2007 privind limitarea riscului de credit
la creditele destinate persoanelor fizice**

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în baza prevederilor art. 101 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 44 din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancale,

în temeiul prevederilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezentul regulament.

Art. I. — La articolul 4 alineatul (1), litera f) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/2007 privind limitarea riscului de credit la creditele destinate persoanelor fizice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 14 martie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) nivelurile maxime admise pentru gradul total de îndatorare, inclusiv fundamentarea acestora, diferențiate pe categoriile de clientelă, pe destinația creditului (de exemplu, credit de consum, credit ipotecar), pe tipul creditului (defalcat în funcție de moneda de exprimare sau, după caz, de indexare, de tipul dobânzii, respectiv fixă ori variabilă, de termenul de acordare a creditului și de comportamentul clientului în legătură cu onorarea serviciului datoriei determinat de calitatea garanției), iar în cazul creditelor care nu beneficiază de garanția statului sau care nu sunt garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare locative ori a terenurilor intravilane,

nivelurile maxime admise pentru gradul total de îndatorare sunt stabilite inclusiv prin luarea în considerare a riscului valutar, riscului de rată a dobânzii, precum și a posibilității de majorare a costului creditului provenind din comisioane și alte cheltuieli privind administrarea creditului prevăzute în contract.”

Art. II. — Prin derogare de la dispozițiile art. 3 alin. (2) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 3/2007, cu modificările și completările ulterioare, reglementările proprii ale împrumutătorilor, modificate pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului regulament și pentru îndeplinirea cerințelor de participare la programul guvernamental „Prima casă”, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60/2009 privind unele măsuri în vederea implementării programului „Prima casă”, intră în vigoare de la data aprobării lor la nivelul organelor decizionale competente, urmând a fi remise Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere, în vederea validării, în termen de 5 zile lucrătoare de la aprobare.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 30 iunie 2009.
Nr. 11.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431812